

GENERATION RIVALRY IN ANGELA CARTER'S "THE WEREWOLF"¹

Lusine Madatyan

Abstract

Angela Carter is one of the most renowned British writers of the twentieth century. She is renowned for her radical retellings of classical fairy tales. Fairy tales that have been read to children for years were rewritten by Angela Carter, giving them new life and new interpretation. This study uses close textual analysis informed by feminist literary criticism to examine Carter's narrative strategies and symbolic use of wolf imagery. The analysis is mainly focused on the tale "The Werewolf", the retelling of "Little Red Riding Hood". The study depicts a hostile, superstitious environment in which witches and wolves embody social fears. Unlike the passive heroine of traditional versions, Carter's protagonist is resourceful and manipulative. The grandmother's transformation into a wolf signifies jealousy and fear of being replaced, while the granddaughter exploits communal beliefs about witchcraft to eliminate her rival and inherit her property. Findings show that Carter's retelling destabilizes traditional fairy tale roles by representing rivalry not between genders but between generations of women. The wolf imagery functions as a metaphor for destructive impulses, jealousy, fear of replacement, and the struggle for power, rather than external danger. In highlighting women as both victims and aggressors, Carter challenges simple ideas of good and bad and shows how folktales can be retold to demonstrate the darker sides of family and social life.

¹ This research was conducted with the financial support of the National Association for Armenian Studies and Research (NAASR), United States.

Key words: *Carter, retelling, transformation, wolf, rivalry, generational conflict, forest, witch.*

ՄԵՐՈՒՆԴՆԵՐԻ ՄՐՑԱԿՑՈՒԹՅՈՒՆԸ ԱՆՁԵԼԱ ՔԱՐԹԵՐԻ «ՄԱՐԴԱԳԱՅԼԸ» ՊԱՏՈՒՄՈՒՄ

Լուսինե Մադաթյան

Ամփոփում

Անժելա Քարթերը քսաներորդ դարի հայտնի բրիտանացի գրողներից է: Նա մեծ ճանաչում ձեռք բերեց դասական հեքիաթների արմատական վերապատմումներով՝ տալով դրանց նոր շունչ ու մեկնաբանություն: Հոդվածում, համամեմատական, ֆեմինիստական գրական քննադատության վրա հիմնվելով, տեքստային վերլուծության միջոցով ուսումնասիրել ենք Ա. Քարթերի գրական ստեղծագործության յուրովի մոտեցումը և մարդագայլի կերպարի խորհրդանշական գործառնությունը: Վերլուծության առանցքում ընկած է Քարթերի «Կարմիր գլխարկը» հեքիաթի վերամշակումներից մեկը՝ «Մարդագայլը» պատումը: Պատմվածքը պատկերում է թշնամական, սնահավատ միջավայր, որտեղ կախարդներն ու գայլերը մարմնավորում են սոցիալական վախեր: Ի տարբերություն ավանդական հեքիաթի պասիվ հերոսուհու՝ Քարթերի գլխավոր հերոսուհին հնարամիտ է ու կեղծարար: Տատիկի գայլի կերպափոխվելը խորհրդանշում է խանդը ու փոխարինվելու վախը, մինչդեռ թոռնուհին օգտագործում է կախարդության մասին այդ հասարակության մեջ արմատացած համոզմունքները՝ իր մրցակցից ազատվելու և իր ունեցվածքը ժառանգելու համար: Արդյունքները ցույց են տալիս, որ Ա. Քարթերի վերապատումը ապակայունացնում է ավանդական հեքիաթի դերը՝ ներկայացնելով մրցակցությունը ոչ թե սեռերի, այլ կանանց սերունդների միջև: Գայլի կերպարը ծառայում է որպես փոխաբերություն՝ կործանարար ազդակների, խանդի, փոխարինման վախի և իշխանու-

թյան համար պայքարի, այլ ոչ թե արտաքին վտանգի: Կանանց որպես զոհ և ագրեսոր ներկայացնելով՝ Քարթերը քննադատում է պարզունակ բարոյական երկբևեռությունները և ցույց է տալիս, թե ինչպես կարելի է վերափոխել բանահյուսությունը՝ բացահայտելու սոցիալական և ընտանեկան հարաբերությունների մութ կողմերը:

Բանալի բառեր՝ *Քարթեր, վերապատում, գայլ, փոխակերպում, մրցակցություն, սերունդների հակամարտություն, անտառ, կախարդ:*

СОПЕРНИЧЕСТВО ПОКОЛЕНИЙ В РОМАНЕ АНДЖЕЛЫ КАРТЕР «ОБОРОТЕНЬ»

Лусине Мадатян

Аннотация

Анджела Картер — одна из наиболее значимых британских писательниц XX века. Широкое признание она получила благодаря радикальным пересказам классических сказок, в которых традиционные сюжеты обретают новое дыхание и современную интерпретацию.

В статье с помощью текстологического анализа, основанного на феминистской литературной критике, рассматривается творческий подход А. Картер и символическая функция образа оборотня. Основное внимание уделяется рассказу «*Оборотень*», являющемуся вариацией сказки «*Красная Шапочка*».

В рассказе изображена враждебная и суеверная среда, где ведьмы и волки воплощают социальные страхи. В отличие от пассивной героини классической версии, героиня Картер решительна и хитра. Превращение бабушки в волка символизирует ревность и страх быть вытесненной, тогда как внучка использует народные представления о колдовстве, чтобы избавиться от соперницы и завладеть её имуществом.

Анализ показывает, что пересказ Картер нарушает традиционные роли сказки, представляя конфликт не между мужчинами и женщинами, а между поколениями женщин. Образ волка становится метафорой деструктивных импульсов, ревности, страха замещения и борьбы за власть. Подчёркивая, что женщины могут быть как жертвами, так и агрессорами, Картер критикует упрощённые моральные противопоставления и показывает, как фольклор можно переосмыслить для раскрытия тёмных сторон социальных и семейных отношений.

Ключевые слова: *Картер, пересказ, волк, трансформация, конкуренция, конфликт поколений, лес, ведьма.*

Introduction:

Angela Carter (1940–1992) holds a distinctive place in twentieth-century British literature. In 2008, The Times ranked her as the tenth best British writer [6], while The Guardian praised her unparalleled ability to interpret her times [5]. Carter consistently challenged deeply rooted social ideologies by retelling classical fairy tales. Known for her bold imagination and stylistic experimentation, she explored the intersections of gender, power, sexuality, and myth. Her fiction fuses Gothic motifs, magical realism, and postmodern strategies, producing works that are simultaneously unsettling and liberating

She blended elements of classical fairy tales into her stories, retelling well-known narratives such as “Bluebeard”, “Little Red Riding Hood”, “Cinderella”, and “Beauty and the Beast”, etc. Rather than treating these tales as fixed cultural artifacts, she transformed them into complex explorations of female subjectivity and social power. Her tales are not detached from reality or confined to imaginary worlds; instead, they serve as vehicles for probing enduring social and existential problems. Sarah Gamble describes Carter as “working from the front line” and emphasizes that her

career can be viewed as an extended exercise in conscious redefinition-not only of her cultural environment but also of her own response to it [2,p.4-5].

Her collection “The Bloody Chamber and Other Stories” [1], exemplifies this approach, transforming familiar tales into narratives that expose the hidden structures of violence and inequality while imagining new possibilities for female agency. Mulvey-Roberts notes that Carter’s writing shows that “things are never quite as they seem. Her love of the fantastic and folk tradition has travelled hand-in-hand with a commitment to international socialism and feminism, through which she saw everything emerging out of history and flowing back to the world” [4, p. 2]. W. Yaxuan further observes that A. Carter’s retellings reflect multicultural perspectives, closely tied to feminism, and achieve a unity between narrative content and philosophical concept [7, p. 23-34].

Carter’s writing avoids simple moral lessons. Instead, it highlights uncertainty, contradiction, and the breaking of traditional roles. By retelling old stories in new ways, Carter not only challenges the patriarchal foundations of culture but also shows that storytelling itself can be a powerful tool for change.

This article focuses on one of A. Carter’s most striking short stories, “The Werewolf”, included in “The Bloody Chamber and Other Stories” [1]. Unlike many of her retellings that foreground male predation, this tale is the retelling of “Little Red Riding Hood” by recasting the threatening figure as a grandmother, thereby foregrounding the theme of inter-generational rivalry.

Generational conflict in “The Werewolf”

In the book “The Bloody Chamber and Other Stories”, A. Carter includes a trilogy of wolf tales: “The Werewolf”, “The Company of Wolves”, and “Wolf-Alice.” This sequence appears intentional: while “The Company of Wolves” emphasizes the dangers posed to women by predatory men [3], “The Werewolf” recasts the wolf figure as a grandmother, starkly portraying inter-generational conflict between women.

It is noteworthy that, as a female author, Carter may have structured the tales to highlight her equal scrutiny of both genders. By portraying both men and women as potential “wolves”, she underscores that destructive impulses such as jealousy, cruelty, or desire for power are not bound to one sex. This approach aligns with her broader ideology of equality and her critique of stereotypical gender roles. Although the figures of the wolf are gendered differently in “The Werewolf” and “The Company of Wolves”, the stories follow a parallel sequence of events. Both draw on “Little Red Riding Hood”, beginning with a descriptive introduction that highlights cultural attitudes, human fears, and vulnerabilities.

Typical of Carter’s writing style “The Werewolf” begins with a stark depiction of the forest:

It is a northern country; they have cold weather; they have cold hearts. Cold; tempest; wild beasts in the forest. It is a hard life [1, p. 137].

Among the forest’s threats described, witches also appear particularly sinister, “some old woman”, [1, p. 138] cast out from society. After this foreboding introduction, the story mirrors its fairy tale predecessor: the mother sends her daughter through the forest to the grandmother’s house with oatcakes and butter. She bids her daughter to take her father’s hunting knife with her in case she needs it. Unlike the naïve heroine of traditional variants, Carter’s protagonist is resourceful and courageous. Here is the passage:

When she heard that freezing howl of a wolf, she dropped her gifts, seized her knife and turned on the beast. It was a huge one, with red eyes and running, grizzled chops; ...[1, p. 138]

As we see above, the young girl, hearing the howl of a wolf, cuts the wolf’s fore-paw and wraps its paw in the cloth in which her mother has packed the oatcakes. At this stage, no transformation is revealed. It is only upon reaching her grandmother’s house that the truth emerges:

She felt the forehead, it burned. She shook out the cloth from her basket, to use it to make the old woman a cold compress, and the wolf’s paw fell to the floor. But it was no longer a wolf’s paw [1, p. 139].

As seen in the above passage, at the granny's house when the young girl unwraps the cloth to make a compress, the paw has turned into a human hand, bearing a wart and a wedding ring. The granddaughter recognizes her grandmother's wart and wedding ring, which appear to be the clues that the wolf in the forest may be the transform grandmother.

When the girl attempts to care for her, the grandmother resists violently, revealing a bloody stump where her hand should have been.

She pulled back the sheet but the old woman woke up, at that, and began to struggle, squawking and shrieking like a thing possessed. There was a bloody stump where her right hand should have been, festering already [1, p. 139].

In the quoted passage, the grandmother is exposed as the werewolf and her aggression may be interpreted as driven by jealousy or fear of replacement.

Getting benefits from the existing belief, the granddaughter attempts to abolish the granny. Crying out, she brings the neighbors into the house, who consider the hand nipples of an elderly person as a mark of a witch and they stone her to death.

When they discover a witch--some old woman whose cheeses ripen when her neighbors' do not, another old woman whose black cat, oh, sinister! follows her about all the time, they strip the crone, search for her marks, for the supernumerary nipple her familiar sucks. They soon find it. Then they stone her to death [1, p. 139].

The tale concludes with the granddaughter inheriting the grandmother's house and prospering.

By retelling the tale "Little Red Riding Hood", Carter emphasizes that women can be rivals as much as allies. The wolf imagery here is less about literal monstrosity than about social dynamics of jealousy, fear, and survival. Through this narrative, Carter exposes the darker aspects of human relationships, particularly the destructive competition between generations of women for security and power.

Conclusion:

A. Carter's "The Werewolf" shows how retelling fairy tales can bring out new ideas about family, rivalry, and power. By turning the wolf into a grandmother, Carter moves the focus from the danger of men to the conflict between women of different generations. The story shows how jealousy, fear of being replaced, and the wish to survive can destroy family ties. The granddaughter is brave and clever, but also uses superstition to her advantage, which shows that Carter does not present women as only innocent or good. Instead, they are complex, capable of both strength and cruelty.

Through this tale, Carter questions traditional roles and reminds us that rivalry and struggle for power are not only between men and women but also within families. "The Werewolf" makes us think about the darker side of human relationships, where fear and jealousy can replace love and care. By rewriting this story, Carter shows how classical tales can be used to explore real problems of life and society in new and powerful ways.

References

1. Carter A. *The Bloody Chamber and Other Stories*. London: Gollancz, 1979.
2. Gamble S. *Angela Carter: Writing from the Front Line*. Edinburgh: Edinburgh UP, 1997.
3. Madatyan L. *The Power of Woman in Angela Carter's "The Company of Wolves"*// RAU Vestnik: Humanities and Social Sciences. Vol. 2. 2024. pp. 94-106.
4. Mulvey-Roberts M. editor: *The Arts of Angela Carter: A Cabinet of Curiosities*. Manchester. Manchester University Press, 2019. 296 p..
5. The Guardian. *Angela Carter obituary*. Available at: <https://www.theguardian.com/books/1992/feb/17/fiction.angelacarter> (last access 10. 05. 2025).

6. The Times. The 50 greatest British writers since 1945. Available at: <https://www.thetimes.co.uk/article/the-50-greatest-british-writers-since-1945-ws3g69xrf90> (last access 10. 04. 2025).
7. Yaxuan W. *A Study of Unnatural Narrative in Angela Carter's Fiction*// Modern Language Journal. 43(1). 2021. pp. 23-34.

Information about the author

Lusine Gegham Madatyan PhD in Philology,
Junior Researcher at the Institute of Archaeology and Ethnography, NAS RA,
Senior Lecturer at the Russian-Armenian (Slavonic) University, Yerevan, RA
Email: madatyanlusine@yandex.ru // ORCID: 0000-0001-8824-527X

Լուսինե Գեղամի Մադաթյան քանասիրական գիտությունների թեկնածու,
ՀՀ ԳԱԱ Հնագիտության և ազգագրության ինստիտուտի կրտսեր գիտաշխատող,
Ռուս-հայկական (Սլավոնական) համալսարան, Երևան, ՀՀ
Էլ. փոստ՝ madatyanlusine@yandex.ru // ORCID: 0000-0001-8824-527X

Лусине Григорьевна Мадатян кандидат филологических наук,
Младший научный сотрудник Института археологии и этнографии НАН РА,
Российско-Армянского (Славянского) университет, Ереван, РА
Email: madatyanlusine@yandex.ru // ORCID: 0000-0001-8824-527X